

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(503)

50. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 14 listopada 2002 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2002 oraz niektórych innych ustaw.
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o zasadach wspierania rozwoju regionalnego.
3. Sprawy różne.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 08)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Zbyszko Piwoński)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Otwieram posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Chcę od razu przeprosić za chwilę zwłoki, ale przed posiedzeniem komisji uzgadnialiśmy pewne sprawy. Państwo zorientowaliście się już, że do tej ustawy nie mamy opinii prawnej Biura Legislacyjnego na piśmie. Zostanie ona przedstawiona ustnie przez panią mecenas.

Serdecznie witam naszych gości z panem ministrem Uczkiewiczem na czele. Gdy tylko skończymy omawiać ten punkt, poproszę pana, Panie Ministrze, o dwa zdania na temat nowej ustawy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? Dobrze. Właściwie nie musimy tego dzielić.

Witam pracowników Ministerstwa Finansów – panią dyrektor Wasążnik i inne osoby. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji reprezentuje pan Marian Kołodziejczyk. Witam jedynego przedstawiciela organizacji samorządowych, pana Iwaniuka, który reprezentuje Związek Gmin Wiejskich RP. Serdecznie witam, już po raz któryś, grupę, mówiąc żartobliwie, przyszłych parlamentarzystów. Są to przedstawiciele młodzieżowych rad, których federacja ściśle z nami współpracuje. Staramy się na każde posiedzenie zapraszać po kilku z nich, ażeby tą drogą przysposabiali się do pełnienia przyszłych dorosłych ról w samorządzie lub w parlamencie. Witam was serdecznie.

Rozpoczynamy nasze posiedzenie. Jak państwo się orientują, mamy dzisiaj do omówienia dwa projekty. Pierwszy to ustawa o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Wolelibyśmy, ażeby była to nowa ustawa – przed chwileczką rozmawialiśmy o tym z panem ministrem – ale nadal mamy do czynienia z nowelizacją, czyli dotychczas obowiązującą ustawą i przedłużeniem jej obowiązywania o rok. Kilka kwestii jest w niej jednak uregulowanych po nowemu. W punkcie drugim zajmiemy się polityką regionalną. Chciałbym dodać jeszcze jeden krótki punkt, który nie jest wpisany w porządek obrad, a mianowicie „Sprawy różne”. Chodzi o to, żebyśmy porozmawiali o dalszych naszych spotkaniach, a więc o posiedzeniu w dniu jutrzejszym, kiedy będziemy omawiali budżet, a także kolejnym w dniu 21 listopada, bowiem praca nad naszą uchwałą „Sprawne państwo – kierunki jego doskonalenia” będzie przebiegała trochę inaczej. Ale tą sprawą zajmiemy się w tym trzecim punkcie porządku.

Wracam do punktu pierwszego.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Uczkiewicz:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Zacznę od tego, że w tej chwili nie rozpatrujemy niestety ustawy docelowej, ale, jak państwo wiedzą, jej projekt został przez rząd przyjęty. Wcześniej był on poddawany bardzo szerokim konsultacjom ze stroną samorządową i uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Rząd nie podjął jednak decyzji o skierowaniu tego projektu do Sejmu – z kilku powodów. Oczywiście przyczyną są wyzwania związane z budżetem na rok 2003, z którymi trzeba się uporać. Kolejną jest fakt, że minister finansów przygotowuje głębszą reformę systemu finansów publicznych i jasne jest, iż w tej sytuacji warto poświęcić ten jeden rok na zastanowienie się, przedyskutowanie i zsynchronizowanie tej ustawy docelowej z innymi aktami prawnymi. Nie bez znaczenia jest też możliwość przeprowadzenia dyskusji na ten temat z przedstawicielami nowo wybranych samorządów. Stąd decyzja o niekierowaniu projektu ustawy docelowej do parlamentu przed wyborami samorządowymi. W konsekwencji konieczne jest jednak przedłużenie czasu działania obecnie obowiązującej ustawy o kolejny rok, i taki właśnie projekt rząd przedkłada parlamentowi.

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, nie będę się rozwodził nad kwestią konieczności przyjęcia takiej ustawy. Wszyscy bowiem wiemy, że chodzi nie tylko o przedłużenie czasu obowiązywania starej regulacji o rok, ale przede wszystkim o stworzenie samorządom podstawy prawnej do opracowania budżetów. Chciałbym jednak zreferować krótko zmiany proponowane przez rząd. Główna to przedłużenie obowiązywania dotychczasowej ustawy o jeden rok. Inne zmiany – chcę to bardzo wyraźnie podkreślić – mają charakter przede wszystkim porządkowy lub wynikają ze zmian w innych ustawach. Rząd starannie unikał wprowadzania tu rozwiązań systemowych, uznając, że właściwym dla nich miejscem będzie nowa ustawa. Gdybyśmy bowiem zaczęli w tym projekcie wprowadzać niektóre rozwiązania o charakterze systemowym – wszystkich przecież nie sposób – to doszłoby do dużej niespójności całego systemu. Dlatego proponowany projekt zawiera zmiany o charakterze porządkowym.

Rząd proponuje przedłużenie o kolejny rok czasu obowiązywania art. 61b obecnej ustawy. Przypomnę, że przepis ten dopuszcza możliwość zmiany przeznaczenia do 15% planowanej kwoty dotacji otrzymywanych przez jednostki samorządu terytorialnego na realizację zadań własnych. Nie będzie to jednak dotyczyło, tak jak obecnie, dotacji z rezerw celowych oraz środków na zwiększanie wynagrodzeń. A więc do końca tego roku utrzymujemy stan, który jest w obecnej ustawie. Przedłużono także na rok 2003 moc obowiązującą regulacji zawartych dotychczas w ustawie z 1998 r., czyli przepisów wprowadzających ustawy reformujące administrację publiczną oraz regulacji dotyczących sposobu finansowania powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy w formie dotacji celowych. Te regulacje również dotyczyły tylko lat 2000–2002, a więc istnieje konieczność przedłużenia ich mocy na rok 2003.

Doprecyzowujemy aktualnie obowiązujące przepisy dotyczące opłaty eksploatacyjnej, dostosowując je do znowelizowanej ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Jeżeli chodzi o sprawy podatkowe, to, zgodnie z nowelą, organem podatkowym w stosunku do opłat eksploatacyjnych jest gmina i to ona jest uprawniona do stosowania przepisów ordynacji podatkowej w zakresie zobowiązań podatkowych. W związku

z tym, w przypadku udzielania ulg, odroczenia, umorzenia czy rozkładania na raty tej opłaty, gmina będzie działała na zasadach ogólnych określonych w art. 17 ust. 1. W projekcie ustawy zaproponowano więc wykreślenie art. 17 ust. 3, regulującego szczególny tryb postępowania w tym zakresie. Z uwagi na fakt, że ustawa o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz o szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych traci moc z dniem 31 grudnia 2002 r., w nowelizacji skreślono przepis przyznający gminom górniczym zwiększony o 5% udział we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, ponieważ znikają podstawy prawne do utrzymania tego przepisu. Jednocześnie w roku 2003 obowiązywać będą dotychczasowe zasady naliczania wpłat przez gminy górnicze. Zapisy doprecyzowujące dotyczą sposobu dokonywania wpłat przez gminy w sytuacji, gdy zmieniają się ich granice lub gdy gminy te dzielą się. W obecnie obowiązującej ustawie brak było takich regulacji, a praktyka wskazuje na konieczność doprecyzowania przepisów w tym obszarze.

Kolejna zmiana to wprowadzenie możliwości dokonania korekt subwencji ogólnej oraz wpłat w przypadku zmian wysokości kwot planowanych i korekt między kwotami ostatecznymi a kwotami ostatecznymi przyjętymi w ustawie budżetowej.

Zmieniono także sposób przekazywania jednostkom samorządu terytorialnego środków pochodzących ze źródeł zagranicznych. W projekcie określono, iż środki finansowe pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegające zwrotowi oraz środki na współfinansowanie programów realizowanych z udziałem środków zagranicznych niepodlegających zwrotowi będą przekazywane zgodnie z procedurami zawartymi w umowie międzynarodowej lub w umowie z dawcą tych środków, ewentualnie zgodnie z innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu. Takiej regulacji do tej pory nie było. Jest ona niezbędna, ponieważ środki pomocowe będą odgrywały w Polsce coraz większą rolę, przynajmniej w najbliższych latach.

Kolejna zmiana dotyczy podstawy wyliczenia subwencji wyrównawczej, a także zapotrzebowania na dotacje przeznaczone na wypłaty dodatków mieszkaniowych na rok 2003. Chodzi tutaj o podstawę, a więc o dane o liczbie ludności na dzień 31 grudnia 2001 r. Zmianę tę wprowadzono dlatego, że w związku z przeprowadzeniem spisu ludności i opracowywaniem jego wyników Główny Urząd Statystyczny nie będzie miał możliwości opracowania bilansu ludności na dzień 30 czerwca 2002 r. Chodziło więc o to, żeby stworzyć podstawy prawne do naliczania dodatków mieszkaniowych oraz subwencji wyrównawczej na te dodatki.

Projekt nowelizacji uwzględnia zmiany przepisów, związane z wejściem w życie nowej ustawy regulującej ustrój miasta Warszawy. Chodzi tu o sposób przekazywania wpływów z opłaty skarbowej, wpływów z podatku od czynności cywilnoprawnych, oraz sposób naliczania środków finansowych przeznaczonych na utrzymanie dróg itd.

Projekt uwzględnia regulacje zawarte w przyjętym przez Radę Ministrów projekcie nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, w którym przewiduje się inny sposób rekompensowania gminom dochodów utraconych na skutek zwolnienia zakładów pracy chronionej z podatków i opłat. Dotychczas dochody te były rekompensowane z budżetu państwa w formie części rekompensującej subwencji ogólnej. W przyjętym przez Radę Ministrów projekcie założono, że rekompensata ta będzie pochodziła ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Zwracam uwagę na to, że jest

to jakby przygotowanie gruntu pod ustawę docelową, która ma między innymi doprowadzić do maksymalnego ograniczenia subwencji i dotacji, ale ma również zapewniać gminom rekompensaty, tym razem jednak nie z budżetu, ale ze środków PFRON.

Kolejna regulowana ustawą sprawa wiąże się z tym, że znowelizowana ustawa – Prawo geologiczne i górnicze, w jej obecnym kształcie, nie przewiduje możliwości obniżania opłaty eksploatacyjnej, z której część wpływów jest dochodem gminy. W związku z dotychczasową możliwością obniżania tej opłaty, gminy miały rekompensowany ubytek. Jak powiedziałem, to uprawnienie ekspiruje.

Panie Przewodniczący, chciałbym poruszyć jeszcze dwie kwestie. Chcę poinformować, że projekt ten był przedmiotem obrad najpierw Zespołu do spraw Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, potem zaś samej komisji. Strona samorządowa, nie kwestionując przepisów zaproponowanych przez rząd i stwierdzając konieczność ich wprowadzenia w sytuacji, kiedy do Sejmu nie została wniesiona ustawa docelowa o systemie dochodów jednostek samorządu terytorialnego, zgłosiła szereg uwag i postulatów, które nie mogły zostać przyjęte z racji ich systemowego charakteru. Mogą one być uwzględnione tylko przy okazji ustawy systemowej, ponieważ wtedy powstanie możliwość zbilansowania nowych dochodów z zadaniami. Dlatego stanowisko rządu wobec tych postulatów jest negatywne. To jest sprawa pierwsza.

Drugą kwestię, wynikłą w ostatnich dniach i związaną z prowadzonymi w parlamencie pracami nad ustawą o podatku leśnym, chciałbym wnieść obecnie pod obrady komisji. Wprawdzie tej regulacji w omawianym projekcie nie ma, ale chcę skorzystać z okazji, że jestem przy głosie. Otóż – nie wnikając w to, jak doszło do poprawki, o której zaraz będę mówił – chcę powiedzieć, że na ostatnim etapie prac ustawa ta wprowadziła zmiany do obecnie obowiązującej ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, polegające na nałożeniu na budżet państwa obowiązku rekompensowania gminom, w formie części rekompensującej subwencji ogólnej, dochodów utraconych w związku ze zwolnieniem zakładów pracy chronionej i zakładów aktywności zawodowej z podatku leśnego. Fakt ten nie wynika z braku dobrej woli, ale wiąże się określonym terminem uchwalenia ustaw podatkowych. Gdybyśmy w tej chwili nie wprowadzili noweli do ustawy o dochodach samorządu oraz do ustawy o podatku leśnym, to powstałaby sytuacja, w której dotacje byłyby właściwie dwutorowe. Dlatego konieczne jest znalezienie jakiejś legislacyjnej drogi rozwiązania tego problemu. Najprościej było zrobić to w trakcie prac nad ustawą o podatku leśnym.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Tydzień temu.)

Tak, tydzień temu.

Ale, jak powiedziałem, wniosek został złożony w ostatniej chwili, dotyczy ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, a mnie przekazano informację, że, zdaniem wnioskodawców, jest to poprawka czysto legislacyjna. W związku z tym nasza intencja jest taka, aby tutaj wspólnie z Biurem Legislacyjnym wypracować odpowiednie zapisy, zmieniające w odpowiedni sposób ustawę o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, jak również ustawę o podatku leśnym z 30 października tego roku, a konkretnie skreślające w niej art. 10.

To tyle tytułem wprowadzenia, Panie Przewodniczący. Jesteśmy oczywiście do państwa dyspozycji.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Ten ostatni wątek był przedmiotem naszych rozmów z państwem przed posiedzeniem i stąd wynikło opóźnienie.

Może od razu poproszę panią mecenas o to, żeby odniosła się do całej ustawy, a także do ostatniej kwestii, poruszonej przez pana ministra. Potem, jak zwykle, będzie możliwość zadawania pytań, a także zgłaszania uwag, wątpliwości i sugestii.

Bardzo proszę, Pani Mecenasa.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, ze względu na tryb prac nad tą ustawą nie miałam niestety czasu na wnikliwe zapoznanie się z jej treścią i sporządzenie w miarę szczegółowej i dokładnej opinii. Chcę jednak podkreślić, że sytuacja dotycząca rekompensowania gminom utraconych dochodów w przypadku wejścia w życie ustawy o podatku leśnym oraz odpowiedniej nowelizacji omawianej tu ustawy może rzeczywiście doprowadzić do tego, że dochody te będą rekompensowane z dwóch źródeł: z budżetu państwa – na podstawie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, oraz z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – na podstawie ustawy o podatku leśnym. W związku z tym należy dokonać tutaj odpowiedniej zmiany. Przedstawiciele rządu przekazali nam propozycję poprawki, którą trzeba rozważyć. O szczegółowe jej omówienie poprosiłabym właśnie państwa.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Tym zajmiemy się w odpowiednim momencie.

Czy pani mecenas nie zgłasza uwag do samej ustawy?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska:
Nie. Więcej uwag nie mam. Dziękuję bardzo.)

Przypomnę tylko, skąd ta wstrzeźliwość i zastrzeżenia pani mecenas. Ustawa ta była przyjmowana przez Sejm dopiero w dniu wczorajszym. Wiadomo, w tym momencie terminy narzucają nam trochę nietypowe metody działania. Jesteśmy jednak w sytuacji przymusowej. Mówiąc żartobliwie, myślę, że pan Krzysztof Iwaniuk, jako reprezentant związku gmin, nie obraziłby się, gdyby uzyskały one tę podwójną możliwość. Faktem jednak jest, że ma tu miejsce błąd w sztuce i problem ten musi być rozwiązany. Ale do tego dojdziemy później.

Otwieram dyskusję.

Czy macie państwo pytania do pana ministra lub do przedstawicieli Ministerstwa Finansów?

Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo! Panie Ministrze! Szanowni Przedstawiciele Rządu! Pani Mecenasa! Panie Prezesie i Drodzy Młodzi Przyjaciele z Rady Młodzieży Pabianic!

Nigdy nie siliłem się na łatwą krytykę i nie będę tego robił teraz. Jest mi jednak niezmiernie przykro, że jako parlament – bo nie mogę mówić w imieniu rządu – zawiedliśmy tak wiele samorządów w naszym kraju. Onegdaj pan minister był uprzejmy powiedzieć, że ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego będzie przygotowana, jeśli się nie mylę, w maju. Mówił to też pan premier późną jesienią ubiegłego roku. Ustawy nie ma. Ona nie powinna mieć kształtu politycznego. Ona musi mieć kształt propaństwowy, bo samorząd jest fundamentem państwa polskiego. To jest oczywiste.

Chciałbym panu zadać, Panie Ministrze, kilka pytań. Dokonałiśmy zmian paru ustaw. Czy w związku z tym rząd przeprowadził symulację relacji dochodów wszystkich jednostek samorządu terytorialnego? Od 1 stycznia zmienia się wysokość podatku dochodowego od osób prawnych. Jak to wpłynie na dochody samorządów? Zmienione zostały także podatki i opłaty lokalne, o których mówiliśmy. Pani minister Ożóg przedstawiła nam jedynie dane wynikające z ankiet. W swoim wystąpieniu mówiłem o tym, że potrzebna jest tu dokładna analiza, którą powinny przeprowadzić regionalne izby obrachunkowe, podległe rządowi. Przecież gminy muszą funkcjonować i realizować swoje zadania niezależnie od orientacji politycznej rządu. To jest uwaga ogólna.

A teraz pytanie bardziej szczegółowe, dotyczące problemów drogownictwa, które zostały do tej ustawy jakby włożone. Ma tu miejsce także pewne przeoczenie, sądę bowiem, iż twórcy ustawy wiedzieli o tym, że wybór wójta, burmistrza czy prezydenta miasta będzie bezpośredni i że będzie to osoba, która będzie pełniła funkcję zarządu. Czy art. 4, dotyczący wskaźników procentowych, znów nie zagrozi realizacji ważnych zadań związanych z drogownictwem? To w tym momencie tyle, Panie Ministrze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Pan senator Matuszak. Nie? Przepraszam.

Proszę bardzo, senator Zychowicz.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Rozumiem przedstawione przez pana ministra argumenty, przemawiające za tym, żeby do gruntownej zmiany obowiązującej ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego z 1998 r. podejść w sposób kompleksowy i uwzględnić opinie nowo wybranych władz gmin, powiatów i województw. Niemniej jednak pozwolę sobie na sarkastyczną uwagę, że to przedłużenie okresu obowiązywania ustawy epizodycznej, która miała funkcjonować przez dwa lata, na rok już piąty, w mojej ocenie źle świadczy o całym systemie funkcjonowania i finansów publicznych i naszego prawa.

Przy tej okazji mam pytanie do pana ministra: czy w związku z tym, iż głównym argumentem na rzecz gruntownej przebudowy istniejącej ustawy jest to, że rząd chciałby wysłuchać opinii nowo wybranych organów władz, przewiduje się w tym, istniejącym już od czerwca tego roku, projekcie jakieś istotne zmiany, czy też wynikać one będą z opinii, które zgłoszą przedstawiciele nowych samorządów lokalnych i regionalnych? Dziękuję.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Czy są jakieś pytania? Nie widzę zgłoszeń.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Uczkiewicz:

Dziękuję bardzo.

To, czy ktoś się zawiódł, czy nie, jest kwestią raczej subiektywną. Moim zdaniem do jeszcze większego zawodu mogłoby dojść wtedy, gdybyśmy fundamentalny akt prawny – zdajemy sobie bowiem wszyscy sprawę z tego, że ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego jest jedną z istotnych regulacji ustrojowych – wprowadzali, abstrahując od innych procesów reformujących państwo, i gdybyśmy robili to wyłącznie dla „wyścigu reformatorskiego”. Wtedy narazilibyśmy się na zarzut, że nie potrafimy uczyć się na błędach poprzedników, którzy wprowadzali reformy w sposób właśnie – moim zdaniem – nazbyt pospieszny, powodując ich niespójność oraz olbrzymie negatywne skutki budżetowe.

Stoimy przed koniecznością dokonania gruntownej rewizji całego systemu finansów publicznych, którego częścią są samorządy. Prace powołanego w tym celu zespołu trwają. Reforma systemu wiąże się niewątpliwie ze skutkami budżetowymi, a państwo wiedzą doskonale, w jakiej sytuacji jest budżet 2000 r. W związku z tym – powtarzam tu moją argumentację – na pewno nie bez znaczenia jest również to, żeby można było tę ważną ustawę przedyskutować z przedstawicielami nowo wybranych samorządów. Konieczne jest też jej przeglądnięcie i maksymalne zharmonizowanie z innymi procesami reformującymi państwo, co musi zająć trochę czasu. Przecież tutaj nie chodzi tylko o zmiany w systemie finansów publicznych, ale również o proponowaną przez ministra pracy reformę w sferze pomocy społecznej. Jednym słowem, można wykazać, że odłożenie momentu wprowadzenia tej docelowej, fundamentalnej ustawy jeszcze o rok jest wyrazem odpowiedzialności, a nie chęci sprawienia komukolwiek zawodu.

Rok temu, kiedy przystępowaliśmy do pracy, myśleliśmy, że będzie inaczej. Ale pierwsze konkretne przymiarki do budżetu mają zazwyczaj miejsce na przełomie roku, kiedy jesteśmy już w stanie określić, w jakich warunkach będziemy dzielić pieniądze. Ponadto, Panie Senatorze, przewidywane skutki zmian w ustawach podatkowych będą zawsze weryfikowane przez praktykę. Dla mnie jest to jeden z argumentów przemawiających za tym, żeby poczekać na te skutki. Oczywiście można robić różne szacunki. Oszacowaliśmy na przykład skutki finansowe jakie dla budżetów gmin będą miały zmiany w podatku rolnym, leśnym, i podatku od nieruchomości. Są to jednak przybliżenia, i gdybyśmy na nich opierali wyliczenia, mogłoby dojść do dużego błędu. Być może na plus, ale gdyby był to błąd na minus, to byłoby gorzej. Dla mnie są to argumenty przemawiające za tym, żeby najpierw zorientować się w skutkach tych zmian. Chodzi o to, żeby dysponować nie tylko szacunkami, ale móc zobaczyć także praktykę.

Art. 4 jest jednym z przepisów dotyczących generalnie Warszawy i tutaj, jeśli chodzi o kwoty, właściwie nic się nie zmienia. Na przykład dla miasta Warszawy zmiany te nie powodują skutków ilościowych. Trzeba jednak zmienić odpowiednie przepisy, ponieważ zmienił się sam ustrój.

Jakie zmiany przewiduje projekt i czy są one istotne? Według mnie tak. Nie jest to zły projekt. Oczywiście, można mówić o różnych modelach, ale my, Panie Senatorze, podeszliśmy do zagadnienia bardzo rzetelnie, to znaczy rozpoczęliśmy pracę od szczegółowej analizy – przeprowadzonej po raz pierwszy, bo do tej pory takowej nie było – strumieni przepływu finansów od budżetu do samorządów. Pracowaliśmy nad tą kwestią intensywnie rok temu, przy użyciu różnego rodzaju ekspertyz. Korzystaliśmy także z międzynarodowej pomocy eksperckiej, bowiem jeden z głównych problemów związanych z tą ustawą, mającą w istotny sposób zwiększyć samodzielność finansową samorządów, był system wyrównawczy, który nie jest problem tylko polskim, ale generalnie dotyczącym wszystkich samorządów. Na całym świecie, jednym z podstawowych komplikacji przy konstruowaniu tego typu rozwiązań jest kwestia systemu wyrównawczego pomiędzy różnymi szczeblami. My mamy, na dodatek, trzy szczeble samorządu, więc projekt ten niesie istotne zmiany. Jest to rozwiązanie dobre, co nie znaczy, że nie istnieją modele lepsze. Na pewno istnieją. Nie można jednak powiedzieć że jest on powierzchowny. Pozwolę sobie zresztą przesłać panu senatorowi to opracowanie, dołączając inne nasze analizy, ażebyśmy już nie musieli się rozwodzić nad tym zamrożonym dzisiaj jeszcze projektem.

Powtarzam jednak, że jest to projekt przyjęty, po bardzo wszechstronnej dyskusji, przez Radę Ministrów. Istnieje pytanie, czy powinien on być wprowadzany akurat teraz. Zdaniem rządu – powtarzam raz jeszcze – nie jest to moment najlepszy i uzasadnione jest przeznaczenie jeszcze roku na dyskusję nad tą fundamentalną ustawą w gronie samorządowym i parlamentarnym. Dziękuję.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Żeby zamknąć już tę kwestię – bo myślę, że nie będziemy już wracali do całej ustawy – chcę powiedzieć, Panie Ministrze, że jednym z argumentów było także to, iż równocześnie trwają prace nad przemieszczeniem – nie chcę tu używać słowa „likwidacja” – funduszy funkcjonujących wokół budżetu, stanowiących niebagatelną część środków publicznych. Nasuwa się pytanie, jak daleko zaawansowane są prace nad trzecią ustawą. Dwie pozostałe, czyli ustawę dotyczącą likwidacji jednostek administracji centralnej oraz tę, która określa kompetencje Rady Ministrów, już przyjmowaliśmy. Trzecią miała być właśnie ustawa dotycząca funduszy. Na jakim etapie jest w tej chwili praca nad nią?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Uczkiewicz:

To są okoliczności, które sprawiły, że sytuacja, w porównaniu ze stanem sprzed roku, zmieniła się w sposób istotny. Jednym z jej elementów było urealnienie budżetu państwa na przełomie roku, innym zaś były właśnie prace nad likwidacją funduszy. Zakładaliśmy dokonanie tutaj istotnych przemieszczeń, ale operacja ta niestety nie powiodła się, również z powodu trudności ze znalezieniem konsensusu politycznego. Niemniej jednak prace nad tym problemem trwają. W tej chwili nie jestem w stanie w sposób kompetentny odpowiedzieć, jaki jest obecny stan prac, ponieważ wiodącym resortem jest tutaj Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Projekt takiej ustawy jest

przygotowany, ale nie został jeszcze skierowany do konsultacji międzyresortowych. Niestety, Panie Przewodniczący, nie wiem, jak sprawa wygląda w tej chwili. Nie ulega jednak wątpliwości, że wołą rządu jest decentralizacja tych funduszy. Rozumiem, że państwo chcieliby mieć konkretne informacje dotyczące projektów ustaw, ale w tej chwili, jak już powiedziałem, nie jestem w stanie ich państwu przedstawić. Kierunek naszych działań nie ulega zmianie i na pewno będziemy zmierzali do decentralizacji funduszy bądź ich likwidacji. Jednak, jak zwykle, diabeł tkwi w szczegółach.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Zadałem to pytanie nieprzypadkowo, bowiem, w moim przekonaniu, lepiej będzie, jeżeli ustawa o dochodach jednostek samorządowych będzie przyjmowana po rozstrzygnięciu kwestii podatkowych. Logika wskazuje, że tak należałoby czynić. Rozumiem, że dzisiaj nie znajdziemy rozwiązania tego problemu, ale zwrócimy się z tym pytaniem do ministra spraw wewnętrznych.

Rozumiem, że na tym wyczerpaliśmy serię pytań.

Czy są uwagi?

Zwracam się też do pana, jako jedyne go przedstawiciela związków zrzeszających samorządy.

Na końcu wrócimy do kwestii, która była przedmiotem sugestii, ażeby ją uściślić. Na nas bowiem spoczywa obowiązek dokonania poprawki w tej ustawie.

Bardzo proszę.

**Wiceprzewodniczący Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
Krzysztof Iwaniuk:**

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze! Szanowni Zebrani!

Dziękuję za słowa, które padły z ust pana przewodniczącego, tak mocno podkreślające rolę i współdziałanie samorządów. Na ustawę o finansach samorządu czekamy dwanaście lat. Złożyliśmy panu ministrowi stosowne założenia ustrojowe, przedstawiające oczekiwania samorządu. Myślę, że naszym wspólnym celem jest najlepsze wykorzystanie nadarzającej się okazji i środków unijnych, które za chwilę będą do naszej dyspozycji. Z tym wiążą się zmiany, które koniecznie trzeba uwzględnić w nowej ustawie.

Nie jest moją rolą obrona ministra finansów, który na pewno się napracował. Sytuacja braku ustawy trwa już dość długo i ciągle jest niewłaściwy moment do jej wprowadzenia. Jest to w pewnym sensie zrozumiałe z uwagi na dziurę budżetową, która nad nami zawisła. Nie jest to dobry klimat do tego, żeby pozwolić samorządom na zwiększenie udziałów własnych, umożliwiających korzystanie ze środków unijnych, wielokrotnie większych niż środki przedakcesyjne, które są wykorzystywane przez samorządy w niewielkim stopniu.

Sądzę, że odłożenie wejścia w życie ustawy sprawi, że spełni ona nasze oczekiwania, bowiem od momentu powstania samorządu, czyli od 1990 r., każda zmiana pogarszała naszą sytuację finansową. Niech nowa ustawa, na którą tyle lat czekamy, powstanie trochę później, ale niech da nam wszystkim szansę na to, żebyśmy się w przyszłości, jako strona polska, nie wstydzieli. To jest chyba nasz główny postulat.

Nie wiem, Panie Przewodniczący, czy ucieszyłbym się z podwójnego finansowania. Sądzę, że tu chodzi o drobne kwoty, bowiem w gminach zakładów pracy chronionej jest niewiele i tylko nieliczne skorzystałyby z tego. Dla nas najważniejsze są sprawy ustrojowe, zasadnicze, dające nam wszystkim szansę rozwoju, który jest istotą samorządu. Dziękuję.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Zastrzegłem się, że zażartowałem.

Czy ktoś z państwa ma jakieś uwagi lub propozycje?

Zmierzamy już do formułowania propozycji zmian. Kwestię art. 24 odkładamy na koniec.

(Senator Mieczysław Janowski: Czy można jeszcze zadać pytanie?)

Proszę bardzo.

Senator Mieczysław Janowski:

Bo pan minister wspomniał o konsultacjach ze stroną samorządową komisji wspólnej. Czy padły tam jakieś znaczące sugestie zmian, Panie Ministrze? Mówimy tylko o ustawie korygującej.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Uczkiewicz:

W znacznym stopniu było to powtórzenie zapisów, które znalazły się w projekcie ustawy docelowej. W protokole z posiedzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego jest zapisane, że komisja uznała za niezbędne uchwalenie ustawy i przyjęła, iż przedstawiony przez rząd projekt nowelizacji zawiera niezbędne zmiany o charakterze porządkowym oraz doprecyzowującym obowiązujące przepisy.

Nie będę mówił o sprawach, które wspólnie z kolegami z samorządu wykreśliliśmy i których w ustawie nie ma. Strona samorządowa podkreśliła jednocześnie, iż w świetle zmian, jakie zaszły w zakresie finansowania jednostek samorządu terytorialnego i obniżenia wydajności niektórych źródeł dochodów, proponowane zmiany są niewystarczające. Zgłosiła także postulaty uzupełnienia projektu o pewne elementy. Chodziło tu na przykład o przyporządkowanie udziału w podatkach dochodowych do jednego ze źródeł dochodów jednostek samorządu terytorialnego, określonych w konstytucji. Padła także propozycja, aby dochody z tego tytułu uznać za odrębną część subwencji ogólnej. Jest to bardzo poważna zmiana. Uznanie udziału w dochodach jako części subwencji w sytuacji, kiedy założenia budżetowe mają zawsze charakter szacunkowy, prowadziłoby do tego, że sztywne kwoty byłyby traktowane jako subwencje. Byłoby wtedy możliwe egzekwowanie ich na drodze postępowania sądowego, co nie jest w żadnej mierze wyrazem partnerstwa między samorządem i rządem, zaś jedną z istotnych przesłanek projektu ustawy było powiązanie kondycji samorządu terytorialnego z kondycją państwa. Zrobilibyśmy więc tutaj bardzo istotny wyłom systemowy.

Postulatem strony samorządowej było także zwiększenie limitu kosztów obsługi zadłużenia z 15 do 20% oraz limitu łącznej kwoty z 60 do 70%. Nad tym zastanawialiśmy

się wielokrotnie, i muszę powiedzieć, że, przy negatywnym stanowisku rządu do tej sprawy, przeważał argument budżetu na rok 2003 i poziomu długu publicznego. Rozumiemy oczywiście intencję tej zmiany i widzimy potrzebę jej wprowadzenia w ustawie docelowej. W projekcie zapisane jest podniesienie tych progów. Jednak uczynienie tego w roku 2003 jest, zdaniem rządu, niemożliwe właśnie z powodu wysokości długu publicznego.

Na wielu spotkaniach zgłaszano postulat zwiększenia na rok 2003 dochodów z tytułu współgospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa z 5 do 20%. Spowodowałoby to ubytek w budżecie rządu 70 milionów zł. Zgadza się z argumentami strony samorządowej na rzecz rozwiązania tej kwestii w ustawie docelowej. Uznaliśmy jednak, że z uwagi na fakt, iż budżet na rok 2003 jest budżetem kluczowym, dosyć krytycznym dla rządu z racji niedoszacowań budżetowych, konieczność utrzymania dyscypliny budżetowej na przyszły rok jest kwestią pierwszorzędą.

To samo dotyczy dodatkowych dochodów w postaci wpływów z opłat, kar i mandatów. Mówiąc wprost, jestem przeciwny takiemu stawianiu sprawy, czyli mówieniu o wzroście dochodów bez jednoczesnego rozpatrywania zwiększenia zadań. Dlatego, zdaniem rządu, zwiększające dochody rozwiązania powinny być zawarte w ustawie docelowej, kompleksowo ujmującej kwestię zadań i ich finansowania, nie zaś dorywczo umieszczane w ustawie, która, mam nadzieję, będzie już ostatnia z tej serii trwałej prowizorki.

(*Senator Mieczysław Janowski*: Dziękuję za wyjaśnienia, Panie Ministrze. Rozumiem, że takie były realia.)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Rozumiem, że do tych informacji wrócimy ewentualnie wtedy, kiedy będziemy dyskutowali nad całą ustawą, dotyczą one bowiem raczej spraw systemowych, nie zaś tych, które były przedmiotem nowelizacji.

Proszę bardzo, pani senator Klepacz.

Senator Apolonia Klepacz:

Mam jeszcze jedno pytanie, które mi umknęło. Pan senator Janowski zapytał o oczekiwania strony samorządowej. Pojawił się wśród nich również postulat, Panie Ministrze, dotyczący pozostawienia w roku 2003 zwiększonego udziału w podatku dochodowym dla gmin górniczych. Jednocześnie w uzasadnieniu do ustawy są stwierdzenia nie do końca dla mnie jasne. Mówi się tam bowiem, iż gminy te nie będą otrzymywać zwiększonych udziałów, szacowanych na kwotę 198 milionów zł, a jednocześnie stwierdza się, że gminy te nie poniosą żadnych strat finansowych.

Moje pytanie jest takie: jeżeli nie są to zmiany mające charakter systemowy, to dlaczego zaproponowaliście państwo likwidację tego uprawnienia gmin górniczych?

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Uczkiewicz*: Myśmy nie proponowali tej likwidacji.)

Ona wygasła.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Uczkiewicz:

Chcę zwrócić uwagę, że uprawnienie to zostało nadane ustawą przyjętą dwa lata temu z okładem, na zamknięty okres czasu, czyli na dwa lata. A więc my niczego nie zabieraliśmy.

Proszę bardzo, Pani Dyrektor.

Dyrektor Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego

w Ministerstwie Finansów

Zdzisława Wasążnik:

Dziękuję ślicznie, Panie Ministrze.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Otóż, jak pan minister wspomniał, rzeczywiście był taki okres, kiedy obowiązywał zapis w ustawie o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej, mówiący o tym, że gminom górniczym przysługuje zwiększony udział w podatku dochodowym od osób fizycznych. Przez kilka lat gminy te nie korzystały z tego prawa, ponieważ nie było dokładnie wiadomo, które z nich mają otrzymywać ten zwiększony udział oraz o ile procent należy go zwiększyć. Dopiero wtedy, kiedy pojawiła się delegacja do wydania rozporządzenia i ustalono wykaz gmin górniczych, w ustawie o dochodach samorządu wprowadzono odpowiedni zapis, ale na mocy tamtej ustawy. Od razu była mowa o tym, że gminy górnicze będą otrzymywały zwiększony udział przez okres jej funkcjonowania. Ponieważ traci ona moc z dniem 31 grudnia, w związku z tym nie będzie już podstawy przyznawania gminom górniczym zwiększonego o 5% udziału. To jest rzeczywiście kwota około 200 milionów zł.

Do przy obliczaniu subwencji bierze się również pod uwagę wpływy z opłaty eksploatacyjnej. Podstawą są tu sprawozdania za pierwsze półrocze, a więc przy obliczeniach dotyczących roku 2003 r. są to sprawozdania za pierwsze półrocze 2002 r. Gdybyśmy wzięli pod uwagę pełną opłatę eksploatacyjną, wtedy gminy górnicze musiałyby dodatkowo ze swoich budżetów wyasygnować 15 milionów zł. Uznaliśmy, że byłoby to bardzo niekorzystne z uwagi na fakt, że podstawą obliczeń są sprawozdania za półrocze, w którym obowiązywała jeszcze ustawa o dostosowaniu górnictwa. Dlatego, w tym przypadku, utrzymujemy stare zasady obliczania wpłat. Skorzysta na tym około osiemnastu gmin. Przeprowadziliśmy szczegółową analizę i stwierdziliśmy, jak będzie to wyglądało w poszczególnych latach. W roku 2003 sześć gmin będzie w ogóle zwolnionych z dokonywania wpłat na zwiększenie subwencji ogólnej, zaś osiem dokonywać będzie wpłat w kwocie niższej. To jest około 16 milionów zł. A więc nie dokonywaliśmy tu żadnych głębszych, systemowych zmian. Cała sprawa wiąże się po prostu z ustawą, która traci moc. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że na tym skończyliśmy zgłaszanie uwagi i wątpliwości.

Chciałbym teraz wrócić do art. 24, o którym zaczęliśmy już dyskutować na początku posiedzenia.

Wprawdzie obie panie uzgadniały tę propozycję wcześniej między sobą, ale chciałbym prosić panią dyrektor o jej przedstawienie.

**Dyrektor Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego
w Ministerstwie Finansów
Zdzisława Wasążnik:**

Opowiem może całą historię, żebyśmy mogli stwierdzić, dlaczego zmiana ta jest konieczna. Otóż w art. 24 ustawy o dochodach samorządu mamy zapis, że gminy otrzymują kwoty rekompensujące dochody utracone bezpośrednio z tytułu... – i tu wymienione są cztery grupy tytułów. Dotyczy to podatku rolnego, podatku leśnego, jednostek badawczo-rozwojowych i zakładów pracy chronionej. Przygotowując projekt ustawy i koordynując go z innymi projektami, będącymi jeszcze w toku prac sejmowych, rząd zdecydował się wykreślić z art. 24 tiret czwarte, w którym mówi się o refundacji ulg i zwolnień ustawowych dla zakładów pracy chronionej. Jest to związane z projektem ustawy, który w tej chwili jest jeszcze przedmiotem prac sejmowych. Jednak w projekcie budżetu na rok 2003, w rezerwie celowej zostały przewidziane środki, przeznaczone na dotacje dla gmin. W związku z tym zaproponowano prostą poprawkę do naszego projektu: „w art. 24 uchyla się tiret czwarte”.

W momencie, kiedy projekt nowelizacji ustawy został skierowany do Sejmu, trwały prace nad ustawami podatkowymi, w których zmieniły się artykuły, stanowiące podstawę do wypłaty rekompensaty z budżetu państwa. Dotyczy to praktycznie wszystkich tytułów wymienionych w art. 24. Zmienia się też numeracja tych artykułów. Dotyczy to nie tylko ustawy o podatku leśnym, ale także ustawy o podatku rolnym oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Dlatego jesteśmy niejako zmuszeni do tego, żeby nadać art. 24 ust. 2 nowe brzmienie, przywołując nowe artykuły wprowadzające ulgi i zwolnienia ustawowe.

Byłoby to w miarę proste, gdyby nie fakt, że w toku prac legislacyjnych, chcąc naprawić sytuację, o której wspomniał pan minister, w ustawie o podatku leśnym wprowadzono zmiany do naszej ustawy, do drugiego tiret, gdzie mówi się o zwolnieniach na podstawie ustawy o lasach. W ustawie o podatku leśnym jej autorzy już powołują się na nowe artykuły tej ustawy, przewidujące również zwolnienia dla zakładów pracy chronionej. A więc to, co my wykreśliliśmy w naszej ustawie o dochodach samorządów, przy tej prostej poprawce legislacyjnej zostało przeniesione jako wyrównanie w formie subwencji rekompensującej. W toku prac senackich nad projektem ustawy o podatku leśnym, podczas posiedzenia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pani minister Ożóg wspomniała o konieczności wykreślenia tego artykułu. Pan przewodniczący uznał wtedy, że nasz artykuł ustawy o dochodach jednostek samorządu i tak będzie zmieniony, w związku z tym powinna być również dokonana zmiana ustawy o podatku leśnym. I to jest właściwie cała historia art. 24, który wymaga zmiany w związku z równoległym prowadzeniem prac nad ustawami podatkowymi.

Skoro zmieniamy brzmienie art. 24 ust. 2, to istnieje konieczność utrzymania dla gmin obecnych reguł rozliczania za 2002 r. Gminy składają wnioski o przyznanie subwencji rekompensującej dwa razy w roku – do 30 czerwca oraz później, po zakończeniu uroku budżetowego, do 31 maja. A więc takie wnioski za 2002 r. będą składane

w maju 2003 r. i do tego momentu musimy utrzymać zapis mówiący, że podstawą rozliczenia będą kwoty ulg i zwolnień udzielone na podstawie art. 24 w brzmieniu obowiązującym do końca 2002 r. Od 1 stycznia 2003 r. gminy będą otrzymywały rekompensatę na podstawie nowego przepisu. Dlatego, przy okazji tej nowelizacji, chcemy nadać art. 24 nowe brzmienie. To jest bardzo skomplikowane, ale tak, niestety, wyszło. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

No, chwały to nam nie przynosi.

Czy pani mecenas ma do tego jakieś uwagi?

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Panie Przewodniczący, przeczytałam te poprawki i są one rzeczywiście spójne. Należy po prostu wprowadzić poprawkę do art. 24 i jednocześnie poprawkę polegającą na dodaniu art. 6a i na zmianie brzmienia art. 8.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Wobec tego zgłaszam to jako poprawkę.

(*Senator Mieczysław Janowski: Mam jeszcze pytanie, Panie Przewodniczący.*)

Proszę bardzo.

Senator Mieczysław Janowski:

Pani dyrektor była uprzejma wyjaśnić to wszystko szczegółowo. Zgadzam się z tymi argumentami, proszę mi tylko powiedzieć, dlaczego Sejm nie wprowadził tej poprawki – ustawa była przyjmowana wczoraj – w sytuacji, gdy wszyscy wiedzieli, jaki jest stan rzeczy?

Dyrektor Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego

w Ministerstwie Finansów

Zdzisława Wasążnik:

Cały problem polegał na tym, że w momencie, gdy miało miejsce drugie czytanie naszej ustawy, ustawy podatkowe nie były jeszcze przyjęte. Prace toczyły się równoległe i nie można było zgłosić tego typu poprawki.

Senator Mieczysław Janowski:

Poprawiamy ustawę, która nie jest jeszcze przyjęta. Prezydent jej jeszcze nie podpisał.

(*Głos z sali: Ale ta też jeszcze nie jest przyjęta.*)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Miejmy nadzieję, że przyjęcie poprawki, którą państwu zaproponowałem, czasowo zbiegnie się z opublikowaniem ustawy. Wtedy wszystko będzie w porządku.

Czy są jeszcze jakieś uwagi w tej materii?

Proszę bardzo.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Nie wiem, czy państwo macie propozycję tych poprawek, czy też nie.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Nie, nie mamy i dlatego polegamy tylko na informacji zawartej w uzasadnieniu. Właściwie panie mają już ją w ręku i za chwilę do nas dotrze.

Senator Mieczysław Janowski:

Panie Ministrze, korzystając z okazji, chciałbym spytać: czy będzie tak, że gminy będą przygotowywały nowe budżety jeszcze wedle starych przepisów, uchwalą je w grudniu, a po 1 stycznia, kiedy ustawa wejdzie w życie, będą je korygować?

(Dyrektor Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego w Ministerstwie Finansów Zdzisława Wasążnik: Nie, to nie będzie miało znaczenia.)

To nie będzie miało żadnego znaczenia. To dobrze.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Jeżeli można...)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Proszę bardzo.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Mam tylko jedną uwagę, dotyczącą dodania art. 6a. Zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej musimy napisać, że w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym uchyla się art. 10. Nie skreśla się, tylko uchyla się.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Proszę zwrócić uwagę, że mamy tam wolne miejsce na sygnaturę Dziennika Ustaw. W tej chwili, w trakcie postępowania, nie ma jeszcze tego numeru.

Mamy już przed sobą poprawki. Przed chwilą wysłuchaliśmy stanowiska przedstawicieli ministerstwa oraz pani mecenas.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Jednogłośnie „za”. Dziękuję.

Tym samym rozpatrzyliśmy cały projekt nowelizacji.

Poddaję więc pod głosowanie całość ustawy, łącznie z przyjętymi poprawkami.

Kto z państwa senatorów jest za jej przyjęciem?

Jednogłośnie „za”. Dziękuję.

Pani Minister, mam nadzieję, że nowa ustawa wejdzie w życie w niedługim czasie. Przyjęcie jej będzie miało znaczenie w momencie, kiedy nowe samorzady już okrzepną, ale będą mogły z niej korzystać przy przygotowaniu budżetu na rok przyszły.

Sprawozdawcą komisji będzie pani senator Klepacz. Już rozmawialiśmy z nią o tym i pani senator przygotowywała się duchowo do tej roli.

Na tym kończę omawianie pierwszego punktu porządku obrad.

Dziękuję, Panie Ministrze, Pani Dyrektor, dziękuję państwu.

Przechodzimy do omawiania drugiego zagadnienia, też czekającego na pełną nowelizację, a mianowicie do drugiego punktu porządku obrad, w którym będziemy mówili o polityce regionalnej.

Mam przed sobą pismo ministra gospodarki, w którym prosi on o usprawiedliwienie nieobecności na dzisiejszym posiedzeniu podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, pani Ewy Freyberg, a jednocześnie informuje, że będzie go reprezentowała pani dyrektor Bogusława Skomska w towarzystwie pani Iwony Kubik.

Witam panie na naszym posiedzeniu i bardzo proszę o zabranie głosu.

Mamy przed sobą nowelizację ustawy, przy czym, tak jak poprzednio, jest to maleńki epizod, niezbędny do tego, żebyśmy mogli sobie w ogóle radzić. Panie zajmują się obecnie przygotowaniem projektu kompleksowej nowelizacji ustawy, w którym będziemy mogli wrócić do ogólnych zasad kreowania środków dla poszczególnych regionów. Nie będzie to łatwe z uwagi na fakt, że wchodzimy w okres wykorzystywania środków unijnych, które musimy wykupić własnymi środkami. Konieczność pogodzenia tego wymogu z tym, co chcielibyśmy uzyskać przez kontrakty, powoduje, że nie będzie to rozwiązanie proste. Kalendarz wymusza jednak szybkie tempo prac.

Proszę bardzo, Pani Dyrektor.

Zastępca Dyrektora

**Departamentu Kontraktów Wojewódzkich i Programów Pomocowych
w Ministerstwie Gospodarki**

Bogusława Skomska:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Tak zwana mała nowelizacja ustawy o zasadach wspierania rozwoju regionalnego wynika zasadniczo z dwóch kwestii. Jedną to konieczność uproszczenia procedur związanych z wprowadzaniem zmian do kontraktu wojewódzkiego, bowiem, wedle zapisów obowiązującej obecnie ustawy, każda najmniejsza zmiana w tym kontrakcie wymagała uruchomienia długotrwałej procedury, kończącej się zatwierdzeniem tej zmiany przez Radę Ministrów oraz przez sejmik województwa. To jest pierwszy podstawowy powód nowelizacji ustawy. Drugi to uporządkowanie spraw związanych ze środkami tzw. ministrów właściwych. Zapis obowiązującej obecnie ustawy stwierdzał tylko, że środki te mają być wyodrębnione w ustawie budżetowej, nie precyzował jednak miejsca, w którym to wyodrębnienie miałoby być wskazane. Istniała ponadto potrzeba doprecyzowania pewnych kwestii, które ustawa o zasadach wspierania rozwoju

regionalnego regulowała w sposób niedostateczny. Mam tutaj na myśli uzgadnianie planów i programów agencji i funduszy. O konieczności takich uzgodnień jest mowa w obecnie obowiązującej ustawie, nie został w niej jednak określony ich zakres i tryb.

Jak był łaskaw wspomnieć pan przewodniczący, na poważną nowelizację regulacji prawnych dotyczących zasad wspierania rozwoju regionalnego, uwzględniających już fundusze strukturalne, trzeba będzie jeszcze troszkę poczekać, ponieważ nie są to sprawy proste i wymagają rzeczywiście bardzo dużego nakładu pracy. Pojawiła się jednak pilna potrzeba uproszczenia procedur wprowadzania zmian do kontraktów wojewódzkich. Dlatego, by nie hamować tych wszystkich działań – kontrakty są przecież realizowane – minister gospodarki zdecydował się na małą nowelizację.

Główne, zasadnicze propozycje zmian w ustawie o zasadach wspierania rozwoju regionalnego dotyczą doprecyzowania w art. 7, określającym zadania ministrów właściwych, zapisu mówiącego o tym, że środki, będące w dyspozycji tych ministrów, przeznaczone na zadania, które będą realizowane poprzez kontrakt wojewódzki, mają być wyodrębnione w częściach budżetowych tych właśnie ministrów. To jest jedna proponowana przez nas zmiana. Druga to dodanie ust. 4 do art. 21. Chodzi tu o zapis mówiący, iż zmiany kontraktów, w ramach limitów określonych w programie wsparcia, uzgadniają i zatwierdzają minister i marszałek województwa w formie pisemnego wspólnego oświadczenia stron. Zmiany te wymagają zawiadomienia Rady Ministrów oraz sejmiku województwa. Jeśli chodzi o kolejną kwestię, a mianowicie o uzgodnienia planów działania funduszy i agencji, to zaproponowaliśmy wprowadzenie delegacji ustawowej dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia regulującego tryb, terminy i zakres tych uzgodnień zarówno z ministrem właściwym, jak i z samorządem województwa. Tak, w ogólnym zarysie, wyglądają propozycje zmian.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Wszyscy państwo macie opinię i sugestie dwóch poprawek.

Bardzo proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, moje wątpliwości dotyczą właśnie owej delegacji, o której przed chwileczką była mowa. Wskazuje ona, iż Rada Ministrów ma określić zakres, tryb i terminy uzgodnień oraz konsultacji projektów, a także planów działań podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 2a. Po pierwsze, delegacja ta nie wskazuje, o jakie projekty chodzi. Po drugie, to, co jest przedmiotem konsultacji z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, jest czym innym niż to, co podlega konsultacji z zarządem województwa. Zgodnie z art. 14 ust. 2 uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego podlegają projekty programów i planów działań, w tym planów finansowych, zaś konsultacji z zarządem województwa podlegają programy i plany działalności tych podmiotów, w tym plany finansowe. Delegacja nie wskazuje tego rozróżnienia.

Przyznam, że mam również wątpliwość co do pktu 2 tejże delegacji, gdzie mowa jest o tym, iż Rada Ministrów ma określić w drodze rozporządzenia tryb rozwiązy-

wania problemów niezgodnionych w wyniku postępowań, o których mowa w pkt 1, z uwzględnieniem ust. 2. Przyznam, że nie wiem, w jakim zakresie ów ust. 2 miałby być tutaj uwzględniony. Chce także zwrócić uwagę na to, że tryb postępowania z tymi niezgodnionymi problemami określa ust. 3 i 4 tegoż artykułu, które nie są jednak uwzględnione przy tej delegacji. Myślę, że jest to pewna niekonsekwencja.

Kolejna uwaga wiąże się z art. 1 pkt 5. Jest tutaj mowa o wspólnych oświadczeniach stron. Chcę zaznaczyć, iż wspólne oświadczenie strony to nie jest to samo co zgodne oświadczenie. Problem w tym, czy jest to sformułowanie wprowadzone celowo. W całej ustawie jest mowa o zgodnych oświadczeniach stron. A więc jest to, być może, po prostu przeoczenie. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Kontraktów Wojewódzkich i Programów Pomocowych
w Ministerstwie Gospodarki
Bogusława Skomska:**

„Zgodne oświadczenie stron” jest pojęciem używanym w ustawie i zapis „wspólne” jest po prostu błędem technicznym.

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska:* Powinno być „zgodne”.)

Powinno być „zgodne”.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Czy macie państwo jakieś pytania?

Proszę bardzo.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo.

Kieruję pytanie do pani dyrektor. Nie będę odnosił się do kwestii zapowiadanej gruntownej nowelizacji ustawy, bowiem nad nią będziemy jeszcze pracować. Chodzi mi o artykuł ostatni, dotyczący wejścia ustawy w życie. Czy nie lepsza byłaby data 1 stycznia, tak abyśmy stary rok zamknęli tym, co jest do tej pory, a w nowy rok weszli z nowymi regulacjami? Nie wiem, kiedy ustawa będzie ogłoszona, i nikt tego nie wie, dlatego wyrażam taką sugestię. Czym państwo kierowaliście się, formułując taki zapis i nie wprowadzając ustawy od nowego roku? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Sądzę, że ogłoszenie ustawy przypadnie na 5 lub 6 stycznia.

Czy są jeszcze jakieś pytania lub uwagi? Nie widzę zgłoszeń.

Bardzo proszę, Pani Dyrektor, o odniesienie się do pierwszej kwestii, dotyczącej delegacji i jej uściślenia, czyli uwagi zgłoszonej przez panią mecenas, oraz do pytania pana senatora Janowskiego.

Bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Kontraktów Wojewódzkich i Programów Pomocowych
w Ministerstwie Gospodarki
Bogusława Skomska:**

Najpierw odpowiem na pytanie dotyczące terminu wejścia w życie ustawy, bo tu odpowiedź jest prostsza. O ile dobrze sobie przypominam, ustawa ta została złożona do Sejmu w sierpniu, bowiem rząd uznał ją za wymagającą dość pilnego rozpatrzenia i z taką rekomendacją została wniesiona. Liczyliśmy na to, że proces legislacyjny będzie trwał znacznie krócej. Nie sądziliśmy, że te trzydzieści dni będzie mniej więcej zbieżne z końcem roku.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Albo nawet...)

(Senator Mieczysław Janowski: Właściwie przekroczyło...)

Tak. Z naszego punktu widzenia byłoby znacznie lepiej, gdyby ustawa ta mogła wejść w życie z początkiem nowego roku. To jest dość oczywiste.

Jeżeli chodzi o artykuł dotyczący delegacji ustawowej dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia w sprawie zakresu, trybu i terminów uzgodnień projektów oraz planów działalności z ministrem właściwym i z samorządami wojewódzkimi, to nie chciałabym dyskutować o tych zapisach – czy to ma być plan czy program, bo, istotnie, powinno być to zgodne z zapisami ustawy. Jeżeli więc są tutaj jakiegokolwiek nieścisłości, to oczywiście bardzo dobrze będzie, jeżeli jeszcze w trakcie prac nad ustawą zostaną one zidentyfikowane i usunięte.

Odnosnie do kwestii związanych z rozstrzygnięciem pewnych rozbieżności, które mogłyby powstać w wyniku tych uzgodnień, czy też możliwości wykorzystania efektów tego rodzaju uzgodnień, to w uzasadnieniu do projektu rozporządzenia piszemy, iż naszą intencją jest uwzględnienie przez dysponentów środków pochodzących od agencji i funduszy oraz przez dysponenta środka specjalnego opinii, na przykład, samorządu województwa., Chodzi tu o opinię dotyczącą zgodności planowanych działań na obszarze tego województwa ze strategią i innymi dokumentami programowymi opracowanymi i realizowanymi na tym terenie. Jak państwo doskonale wiecie, fundusze i agencje dysponują dość znacznymi kwotami. Wpływ tych instytucji na rozwój regionalny i na działania podejmowane na obszarze różnych regionów mogłyby być dość istotny, gdyby udało się zapewnić zgodność czy powiązanie podejmowanych przez nie działań z dokumentami strategicznymi, przygotowywanymi przez sejmik województwa. W tej chwili, z mocy obowiązującej ustawy, takich możliwości po prostu nie ma.

(Brak nagrania)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

To właśnie sprawił ten załącznik.

Bardzo proszę, może pani mecenas odnieść się do tych stwierdzeń, dotyczących kwestii końcowej.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Dotyczących rozporządzenia?)

Tak, tak, ale także kwestii dotyczącej sporu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Przyznam, że czytając projekt rozporządzenia, tak naprawdę domyśliłam się, czego delegacja dotyczy. Pozwoliłam sobie zaproponować taką poprawkę, ponieważ, czytając delegację, miałam wrażenie, iż określeniu w drodze rozporządzenia przez Radę Ministrów ma podlegać zakres, tryb i terminy uzgodnień, ale projektów. Zabrakło mi tu słowa „programów”, które można akurat uzupełnić. Zrozumiałam, że chodzi tu o konsultacje projektów, programów i planów działań. W projekcie rozporządzenia pojawia się jednak również słowo „konsultacje”, a więc chodzi tam również o konsultacje z zarządem województwa, i to nie projektów, ale programów i planów działań. Stąd ta propozycja poprawki.

Jest jeszcze kwestia pktu 2, której nie ma w naszej opinii. Wydaje mi się, że jeżeli chodzi o uwzględnienie przy określaniu trybu rozwiązywania problemów niezgodzonych w wyniku postępowań, o których mowa w pktcie 1, to należałoby wskazać ust. 3 i 4. Nie wiem, czy także ust. 2 – to jest do rozważenia. Na pewno jednak należy tu wskazać art. 14 ust. 3 i 4.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dotyczy to uwagi, której nie ma w opinii?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska:

Tak, tak.)

Tam dotyczy to ust. 1, a tu jest ust. 2.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu RP Renata Bronowska:

To jest kwestia precyzyjnego zapisania pktu 2 w delegacji, czyli w dodanym ust. 9.)

To wymaga pewnego czasu, a więc może odłożymy te kwestię i załatwimy ją w międzyczasie, nie ma ona bowiem znaczenia merytorycznego. Chodzi tu jedynie o poprawność legislacyjną.

Czy macie państwo jakieś inne uwagi?

Padł już pierwszy wniosek dotyczący terminu oraz drugi – określenia „wspólne” i „zgodne”. Teraz mamy przed sobą propozycję sprecyzowania delegacji, a na końcu odrębną kwestię tego odniesienia, którą zostawimy do zweryfikowania przez panie.

Czy macie państwo uwagi do tych sugestii? Nie.

Proszę bardzo.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Panie Przewodniczący, poprosiłabym o minutkę przerwy na uzgodnienie kwestii pktu 2 z przedstawicielami ministerstwa.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dobrze.

Ogłaszam krótką, trzyminutową, relaksową przerwę. Panie uzgodnią kwestię tego odniesienia, żeby nie popełnić błędu.

(Przerwa w obradach)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Jeżeli chodzi o poprawkę dotyczącą dodanego ust. 9 pkt 2, to propozycja byłaby taka, żeby w art. 1 pkt 3 lit. b napisać: w ust. 9 pkt 2 po wyrazach „ust. 2” dodaje się przecinek oraz wyrazy „3 i 4”. Czyli byłoby to tak: „z uwzględnieniem ust. 2, 3 i 4”.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Czyli jest to dodatkowa część tej poprawki, odnosząca się tym razem do ust. 2, tak?
(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Do pktu 2.*)

Pktu 2.

Czy w tej sprawie macie państwo jakieś uwagi?

Proszę bardzo.

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Jeżeli można. Może w kolejności...*)

W odwrotnej kolejności.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

W kolejności, w jakiej ułożone są artykuły.

Pierwsza poprawka dotyczyłaby art. 1 pkt 3 lit. b, a więc dodanego ust. 9 pkt 1. Propozycja tej poprawki jest zapisana w opinii. Jeżeli państwo sobie życzyacie, to ją odczytam.

(*Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Wszyscy państwo macie tę opinię przed sobą.*)

To była pierwsza poprawka.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

W takim razie może zajmiemy się nimi kolejno.

Czy do tej poprawki są jakieś uwagi? Nie ma.

Poddaję ją pod głosowanie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie „za” (10).

Dziękuję.

Proszę dalej.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Druga poprawka dotyczy również art. 1 pkt 3 lit. b i polega na dodaniu w ust. 9 pkt 2 po wyrazach „ust. 2” przecinka i wyrazów „3 i 4”.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie „za” (10).

Dziękuję.

Bardzo proszę, następna poprawka.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Trzecia poprawka dotyczy art. 1 pkt 5 i polega na zastąpieniu wyrazu „wspólne-go” wyrazem „zgodnego”.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie „za” (10).

Dziękuję.

I ostatnia.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Renata Bronowska:

Czwarta poprawka dotyczy art. 2 i polega na nadaniu mu nowego, następującego brzmienia: „Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Jednogłośnie „za” (10).

Dziękuję.

(Głos z sali: Takiej zgodności już dawno nie było.)

Dodam, że przy stuprocentowej frekwencji.

Na tym zakończyliśmy pracę nad poprawkami.

Poddaję pod głosowanie całość uchwały, łącznie z poprawkami.

Kto jest za?

Jednogłośnie „za” (10).

Dziękuję

Pan senator Gołabek pilnie przysposabiał się do roli sprawozdawcy.

Na tym kończymy rozpatrywanie tego punktu porządku obrad.

Serdecznie dziękuję paniom za udział w posiedzeniu. Powtórzę jeszcze to, co powiedziałem ministrowi Uczkiewiczowi, a mianowicie, że niecierpliwie oczekujemy na pełną nowelizację ustawy, a więc taką, która uwzględni oczekujące nas bardzo pilne zadania.

Przechodzę do trzeciego, ostatniego punktu porządku.

Chciałbym przekazać krótką informację. Jutro zaczynamy pracę o godzinie 9.00, zgodnie z harmonogramem pracy nad budżetem. Będą omawiane tylko dwie zmiany. Pani senator Klepacz będzie i pani senator Kempka będą musiały w pewnym momencie nas opuścić. Ale wcześniej uzgodniliśmy już, kto przejmie te informacje. To jedna uwaga.

Druga dotyczy budżetu. Chciałbym, żeby państwo zwrócili uwagę na jeden szczegół. Chodzi o to, żebyśmy nie wchodzili w sprawy, które do nas nie należą. Wszyscy otrzymaliśmy pismo marszałka, informujące o tym, które działy nas dotyczą. Na końcu jest tam dopisane, że rezerwy celowe – to jest część 93, ostatnia strona – budżetu wojewodów dotyczą nas tylko w części związanej z problematyką podlegającą naszej komisji. Rzecz w tym, żebyśmy nie wnikali w sprawy, które w tej części będą przedmiotem zainteresowania innych komisji. Wymienionymi w piśmie kwestiami będziemy zajmować się w całości, zaś rezerwy celowe wojewodów – z uwagi na fakt, że zajmują się nimi różne komisje – będziemy rozpatrywali tylko w takim zakresie, jaki podlega kurateli naszej komisji. To tylko gwoli przypomnienia. Sądzę, że po wnikliwej lekturze państwo sami na to już wpadli. To tyle w kwestii jutrzejszego dnia.

Dzisiaj nastąpiło pewne zamieszanie w związku ze złożeniem przeze mnie, w imieniu komisji, wniosku do marszałka o wprowadzenie do porządku obrad posiedzenia planowanego na 28 listopada tego tematu „Sprawne państwo – kierunki jego doskonalenia” oraz projektu naszej uchwały. Na tym posiedzeniu, po wystąpieniu ministra Janika, planuję moje wystąpienie z ramienia komisji. Potem odbędzie się debata. Nasza uchwała byłaby zgłoszona jeszcze przed pierwszym czytaniem po to, by wszyscy senatorowie mogli się z nią zapoznać i ustosunkować się do niej. Dopiero potem miałyby odbyć się drugie czytanie wspólnie z Komisją Ustawodawstwa i Praworządności. Uchwałę przyjęlibyśmy na następnym posiedzeniu.

Ze względów regulaminowych w Senacie jest taka praktyka, że nad informacjami ministrów nie prowadzi się dyskusji. W związku z tym mój wniosek wywołał pewien zgrzyt. Marszałek przyjął propozycję rozdzielenia tego na dwa punkty. Pierwszym punktem – a właściwie drugim, bo pierwszym punktem porządku będzie uchwała, dotycząca konferencji z okazji osiemdziesiątej rocznicy powstania Senatu – byłaby informacja ministra Janika. A więc tu nic się nie zmienia. Z uwagi na regulamin, który nie przewiduje dyskusji nad informacjami przedstawicieli rządu, inicjatywa przyjęcia naszej uchwały będzie punktem następnym, czyli trzecim z kolei. Ale wówczas musi ona być już po pierwszym czytaniu. W związku z tym uzgodniłem z panią przewodniczącą Liszcz, że w przerwie lub po zakończeniu naszego spotkania 21 listopada odbędziemy krótkie spotkanie obydwu komisji jako pierwsze czytanie. Dlaczego powiedziałem, że krótkie? Dlatego, że referując tę uchwałę, od razu zasygnalizuję, że nie zamierzamy jej w tym dniu przyjmować. Chodzi o to, żeby senatorowie wiedzieli, iż ich uwagi będą mogły być jeszcze uwzględnione w projekcie. Czyli wtedy odbylibyśmy pierwsze czytanie. Będę namawiał Komisję Ustawodawstwa i Praworządności do zaakceptowania uchwały w jej obecnej formie, bowiem nad tym dokumentem znęcaliśmy się już dość długo. Chodzi o to, by 28 listopada odbyło się już drugie czytanie. Tym samym, łącząc te dwa punkty, osiągnęlibyśmy planowany cel. Najpierw będzie informacja, potem zaś uchwała i dyskusja nad nią, w której na pewno będziemy się odnosić i do wypowiedzi ministra Janika, i do treści uchwały, i do mojego uzasadnienia.

Rzecz w tym, żeby państwo byli przygotowani na spotkanie 21 listopada razem z Komisją Ustawodawstwa i Praworządności. Nie wykluczam takiej możliwości, że do

projektu zostaną wprowadzone jakieś zmiany, bo na to będzie jeszcze czas. Wprawdzie przyjęliśmy już projekt, ale Komisja Ustawodawstwa i Praworządności może coś wniesić. Tym samym dostosowaliśmy się do wymogów regulaminowych, aczkolwiek jedną zasadę złamaliśmy, regulamin przewiduje bowiem nieco dłuższy odstęp czasowy między posiedzeniami. Marszałek jednak to zaakceptował i skierował już projekt, jako inicjatywę ustawodawczą zgłoszoną przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, do komisji naszej i do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. To tyle z mojej strony.

Czy ktoś z państwa ma jeszcze jakąś kwestię? Nie. Dziękuję.

Dziękuję państwu, a także naszym młodym gościom, których proszę o przyjęcie materiałów dotyczących Senatu.

Skoro uczestniczyliście dzisiaj w posiedzeniu komisji, to chcę, żebyście zabrali ze sobą jeszcze obszerniejsze informacje.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 53)

Biuro Prac Senackich Kancelarii Senatu

Opracowanie i łamanie: Dział Stenogramów

Druk: Poligrafia Kancelarii Senatu

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851